

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
Ingesteld door de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.008-U.2009.006.

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw *** te *** (appellante)

tegen een besluit van

de Stichting Scholengemeenschap M., zetelend te M. (verweerster).

1.Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 15 december 2008 hebben **D.**, lid van verweerster, en mevrouw **V.**, adjunct-directeur van de Scholengemeenschap Maarsbergen, afdeling vmbo, appellante mededeling gedaan van het besluit van verweerder haar een officiële waarschuwing te geven.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellante bij schrijven gedateerd 16 maart 2009, blijkens het poststempel verzonden op 26 maart 2009 , ingekomen bij de Commissie op 27 maart 2009, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brief van 8 april 2009 heeft zij het beroep aangevuld.

1.3 Bij uitspraak van 28 april 2009, verzonden 11 mei 2009, heeft de voorzitter van de Commissie appellante kennelijk niet-ontvankelijk verklaard in het door haar ingestelde beroep wegens niet verschoonbare termijnoverschrijding.

1.4 Bij schrijven gedateerd 15 mei 2009, blijkens het poststempel verzonden op 18 mei 2009, ingekomen ter griffie van de Commissie op 19 mei 2009, heeft appellante bij de Commissie verzet gedaan tegen de uitspraak van de voorzitter.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 24 juni 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Appellante heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet. Verweerster heeft haar standpunt toegelicht bij monde van **D.** en mevrouw **V.**, voornoemd.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Artikel 13, eerste lid, van de in dit geval van toepassing zijnde verlengde CAO-VO 2007-2008 (hierna aan te duiden als de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie. In deze zaak is van belang het bepaalde onder a, te weten een disciplinaire maatregel.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie (hierna aan te duiden als het HR) moet het beroepschrift worden ingediend binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld aan de appellant is medegedeeld.

Artikel 3, tweede lid, van het HR bepaalt, dat indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege laat, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft aangevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

Artikel 5, eerste lid, van het HR (voor zover hier van belang) bepaalt, dat de voorzitter onmiddellijk uitspraak kan doen indien hij van oordeel is dat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

Ingevolge artikel 5, derde lid, van het HR (voor zover hier van belang) kan appellant tegen de uitspraak als bedoeld in het eerste lid binnen veertien dagen na de dag waarop de uitspraak hem/haar is toegezonden, verzet doen bij de Commissie. Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed, ondertekend geschrift.

Artikel 5, vierde lid, van het HR bepaalt, dat de Commissie, indien zij van oordeel is dat het verzet niet-ontvankelijk of ongegrond is, niet tot niet-ontvankelijk verklaring of ongegrondverklaring overgaat dan na degene die het verzet heeft gedaan, in de gelegenheid te hebben gesteld persoonlijk of bij gemachtigde te worden gehoord.

Ingevolge artikel 5, vijfde lid, van het HR blijft de uitspraak waartegen verzet was gedaan, in stand indien de Commissie het verzet niet-ontvankelijk of ongegrond verklaart.

Indien de Commissie het verzet gegrond verklaart, vervalt – zo bepaalt het zesde lid van artikel 5 van het HR – de uitspraak waartegen het verzet was gedaan en wordt het onderzoek voortgezet in de stand waarin het zich voor de uitspraak bevond.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 De Commissie moet beoordelen, of de voorzitter appellante terecht kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard.

3.2 Appellante is het niet eens met de uitspraak van de voorzitter van de Commissie, waarbij zij kennelijk niet-ontvankelijk is verklaard omdat zij haar beroep te laat heeft ingediend. Zij voert daartoe onder meer aan, dat in het besluit waartegen zij beroep heeft ingesteld, geen beroepsmogelijkheden waren vermeld. De status van de brief was haar ook niet duidelijk. Zij heeft haar leidinggevende gevraagd of het een officiële waarschuwing betrof. Deze kon haar geen duidelijk antwoord geven. Appellante heeft contact met haar vakbond gehad. De functionaris met wie zij aanvankelijk had gesproken, is echter overleden. Zij kreeg daarna een andere contactpersoon. Van die zijde werd haar te kennen gegeven dat zij binnen twee weken tegen het besluit van 15 december 2008 kon opkomen. Die termijn was toen al verstreken. Dat appellante niet op de hoogte was van de formele status en eventuele beroepsmogelijkheden, blijkt – naar zij stelt - wel uit het feit, dat zij om een nieuw gesprek met haar leidinggevende heeft gevraagd, mede omdat zij van mening is dat zij zich onvoldoende heeft kunnen verweren tegen de beschuldigingen. Appellante beoogt met dat gesprek en met het verzet te bereiken dat de officiële waarschuwing uit haar dossier wordt verwijderd.

3.3 Hoewel in een verzetzaak het bevoegd gezag niet pleegt te worden gehoord, heeft de Commissie in dit geval het bevoegd gezag wel uitgenodigd voor de zitting, onder meer om te pogen duidelijkheid te verkrijgen over de gang van zaken rond het schrijven van 15 december 2008.

3.4 Vaststaat, dat appellante haar beroepschrift tegen het schrijven van 15 december 2008 te laat heeft ingediend. Zij heeft dit zelf erkend in haar beroepschrift.

Ten aanzien van het standpunt van de vakbondsfunctionaris, dat appellante binnen twee weken kon opkomen tegen het schrijven van 15 december 2008, merkt de Commissie op, dat deze persoon kennelijk meende dat er sprake was van een voornemen tot het nemen van een disciplinaire maatregel. Daartegen kan de werknemer op grond van de CAO binnen drie weken zijn zienswijze kenbaar maken.

Ten aanzien van het feit, dat appellante in verwarring was over de status van het schrijven van 15 december 2008, is de Commissie het volgende gebleken. Ter zitting is namens verweerster onweersproken gesteld, dat aan appellante in het gesprek op 9 december 2008 duidelijk te verstaan is gegeven dat een laatste waarschuwing zou worden gegeven en dat indien de situatie niet zou verbeteren, maatregelen met betrekking tot de aanstelling van appellante zouden worden genomen. De heer Coehoorn heeft appellante in genoemd gesprek nog gevraagd of haar alles duidelijk was, waarop appellante bevestigend antwoordde. Namens verweerster is ter zitting voorts nog aangegeven, dat het bestuur in het schrijven van 15 december 2008 geen beroepsmogelijkheid heeft vermeld, omdat geen sprake is van een voor beroep vatbaar besluit. Om die reden is dat schrijven ook niet aangetekend verzonden.

3.5 In hetgeen appellante heeft aangevoerd omtrent de rol van de vakbond ziet de Commissie geen aanleiding om te oordelen, dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Onjuiste informatie van ingeschakelde deskundigen komt voor rekening van een appellant. Ook in de door appellante beweerde onduidelijkheid over de status van het schrijven van 15 december 2008 is geen reden gelegen om de termijnoverschrijding verschoonbaar te verklaren. Namens verweerster is onweersproken gesteld dat van die zijde de zaak duidelijk aan appellante is uitgelegd. Dat dit kennelijk niet goed tot haar is doorgedrongen, kan appellante naar het oordeel van de Commissie niet baten. Ook in hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd acht de Commissie geen verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding gelegen.

De Commissie concludeert derhalve, dat de voorzitter appellante terecht kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard wegens onverschoonbare termijnoverschrijding. Het verzet dient mitsdien ongegrond te worden verklaard.

3.6 De Commissie overweegt voorts nog het volgende. Ook om een andere reden zou het beroep van appellante niet-ontvankelijk zijn, nu in het schrijven van 15 december 2008 niet een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de CAO is vervat. Tot de disciplinaire maatregelen als daar bedoeld en zoals nader omschreven in artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO behoort niet de waarschuwing. In zijn uitspraak van 28 april 2008 doelde de voorzitter hierop ook in overweging 3.3. De lichtste disciplinaire maatregel is een berisping. Verweerster heeft uitdrukkelijk niet beoogd een disciplinaire maatregel op te leggen, maar heeft appellante een laatste waarschuwing gegeven. De kennelijke niet-ontvankelijkverklaring door de voorzitter is derhalve ook om deze reden terecht uitgesproken.

4. Beslissing

De Commissie verklaart het verzet ongegrond.

Aldus vastgesteld op 24 juni 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.